

TURISTINIS MARŠRUTAS PRIEINAMAS VISIONS. PIETŪ DZŪKIJOS REGIONAS

EN TOURISTIC ROUTE IS AVAILABLE FOR ALL. SOUTH DZUKIJA REGION

RU ОБЩЕДОСТУПНЫЙ ТУРИСТИЧЕСКИЙ МАРШРУТ. ЮЖНЫЙ РЕГИОН ДЗУКИЯ

DE TOURISTENROUTE FÜR ALLE ZUGÄNGLICH. SÜDLICHE DZUKIJA REGION

LT Šis maršrutas kviečia žmones su negalia ir visus kitus, kurie domisi patogesniu prieinamu, pakeliauti po Pietų Dzūkiją.

Maršrutą sudaro 6 kultūros paveldo objektai trijose savivaldybėse: Druskininkų, Lazdiju, Varėnos. Tai piečiausi Lietuvos rajonai. Visiems objektams aplankytį keliaujant automobiliu, besigrožint gamta ir vietovėmis, pakaks vienos dienos.

Maršrutą rekomenduotina pradėti Druskininkuose. **Miesto muziejuje**, įsikūrusiame Druskininkų kurorto vizitine kortele vadinamoje viloje „Linksma“, kur susipažinus su Druskininkų istorija, su prieš 100 ir daugiau metų gydymui taikytomis procedūromis, o nusifotografavus prie grakštaus neoklasicistinio pastato, patraukite į svarbiausią miesto objektą - **Druskininkų gydyklas**. Gydyklų pastatas, tai rekreacinės architektūros pavyzdys, iliustruojantis sovietų kolonijinės kultūros hibridiškumą, kuriame derinami imperinio neoklasizmo bei vienos folklorinių elementai.

Apsilankę Karolio Dineikos parke, kuris išsidėstęs vaizdinguose sraunaus Ratnyčios upelio šlaituose, pasimėgausite grynu oru, vandeniu, pasivaikščiojimu dozuotais vaikščiojimo takais, saule ir ramybė. Parkas yra pritaikytas visų amžiaus grupių ir jvairių poreikių asmenims. Jame yra ir specialios supynės, skirtos judėjimo negalių turintiems žmonėms.

Nedidelis Varėnos rajono miestelis Liškiava jus pasitiks elegantiškai baltuojančiu, puikiu vėlyvojo baroko stiliaus statiniu - **Liškiavos bažnyčia ir vienuolyno ansambliu**, kurį dominikonų vienuoliai 18 a. pradžioje statė apie 40 metų.

Bažnyčioje esantis sidabru dengtas Šv. Dievo Motinos paveikslas laikomas stebuklingu. Bažnyčioje yra medinė šv. Agotos skulptūra, turinti apsaugoti nuo gaisrų ir žaibų. Medinę bažnyčios varpinę sukūrė vietinis meistras.

Aplankykite ir vieną svarbiausią architektūrinį ir istorinių Dzūkijos vertybų **Leipalingio dvaro sodybos rūmus**. Neabejotinai bus įdomu sužinoti turtingą, daugiau kaip 400 m. senumo dvaro istoriją, Šiame dvare ne kartą buvo atvykęs medžioti Lietuvos didžiosios kunigaikštystės ir Lenkijos karalius Vladislovas IV. Sekant maršrutu, Lazdiju rajone, rekomenduotina aplankytį išlikusią buvusio Veisiejų dvaro dalį. Tai vienas seniausių (1743 – 1745 m.) pastatų ne tik Veisiejouose, bet ir apylinkėse. Restauravus išlikusią dvaro dalį, joje įsikūrė **Veisiejų regioninio parko lankytøjų centras** ir parko direkcija. Lankymui pritaikyti dvaro rūsiai, kuriuose išsaugoti autentiški vėlyvojo baroko stiliaus skliautai.

Prie dvaro buvo įkurtas vienas seniausių parkų Lietuvoje. Šiame parke pastatyta paminklas Liudvikui Zamenhofui, kuris gyvendamas Veisiejouose ir dirbdamas čia gydytoju, sukūrė esperanto kalbą.

Maršrutas, kurio ilgis – 50 km, patogiausias keliaujantiems automobiliu. Maršruto objektai yra pritaikyti žmonėms su negalia. Deja, visiems pritaikyto visuomeninio transporto, aplankytį šiuos objektus néra.

EN This route invites people with disability and all the other people who are interested in a more convenient availability to travel through Southern Dzūkija region.

The route consists of six objects of cultural heritage situated in the following three municipalities: Druskininkai, Lazdijai and Varėna. These are the most Southern regions. You will spend one day while visiting all the objects of interest by car and admiring the nature and sites.

It is recommended to start the route in Druskininkai. **In the museum of the town**, located in villa „Linksma“ which has been called a visit card of Druskininkai resort, you will be acquainted with the history of Druskininkai, also with the procedures which were applied a hundred and more years ago, and after the photo shoot by the graceful building of Neoclassical style, you may proceed to the most relevant object of the town - **Druskininkai treatment facilities**. The treatment facility is the example of recreational architecture, which illustrates the hybridism of Soviet colonial culture, which harmonises the elements of imperial Neoclassicism and local folklore.

During the visit in Karolis Dineika Park which is situated in the most picturesque shores of torrential Ratnyčia Creek, you will enjoy the fresh weather, water, walking through the dosed walking trails, as well as the sun and calmness. The park has been adapted for the groups of all the ages and people having different needs. There are special swings inside the park, intended for the people who have a disability of movement.

Small town of Varėna district called Liškiava will meet you by the elegant white building of the Late Baroque - **Liškiava Church and Monastery Ensemble**, which construction took forty years, and which was built by Dominican monks at the beginning of the eighteenth century.

The picture of Our Lady which has been covered in silver and which is in the church, is even considered miraculous. There is also a wooden statue of St. Agatha in the church, which must protect against fire and lightning. The wooden bell tower of the church has been built by the local master.

Please visit one of the most important architectural and historic values of Dzūkija - **the Leipalingis Manor**. Undoubtedly, the one may be interested to learn a rich four-hundred years old history of the Manor. This Manor has been several times visited by King Vladislovas IV of the Grand Duchy of Lithuania and Poland for hunting.

Following the route, it is recommended to visit the remained part of **Veisiejai Manor in Lazdijai district**. This is one of the oldest buildings (1743-1745) not only in Veisiejai but also in the region.

After the remained part of the Manor had been restored, there was the visitor centre of Veisiejai region and direction of the park established in the premises. The cellars of the Manor which contain authentic vaults dating back to the Late Baroque, have been adapted for visiting.

The route, the length of which is 50 km, is the most convenient for those who travel by a car. The objects of the route have been adapted to the people with disability. Unfortunately, there is no public transportation available for everybody to visit these objects.

RU Этот маршрут приглашает людей с ограниченными возможностями и всех тех, кого интересует более удобная доступность, возможность попутешествовать по Южной Дзукии.

Маршрут состоит из 6 объектов культурного наследия в трех самоуправлениях: Друскининкайском, Лаздияйском, Варенском. Это самые южные районы Литвы. Для посещения всех объектов, любования природой и местностями, если Вы путешествуете на автомобиле, Вам будет достаточно одного дня.

Маршрут рекомендуется начинать в Друскининкай. **В Городском музее**, расположившемся в вилле «Linksma», считающейся визитной карточкой курорта Друскининкай, Вы ознакомитесь с историей Друскининкай, с лечебными процедурами, применявшимися 100 и более лет назад. После того, как Вы сфотографируетесь на фоне грациозного здания в стиле неоклассицизма, двигайтесь к важнейшему объекту города—**Друскининкайским лечебницам**. Здание лечебниц—это пример рекреационной архитектуры, иллюстрирующий гибридность колониальной культуры, в которой сочетаются элементы имперского неоклассицизма и местного фольклора.

Посетив парк Каролиса Динейки, который расположился на прекрасных склонах стремительной речушки Ратничя, Вы насладитесь чистым воздухом, водой, пешей прогулкой по дозированным пешеходным тропам, солнцем и спокойствием. Парк адаптирован к возможностям лиц всех возрастных групп и различных потребностей. Здесь имеются и специальные качели, предназначенные для людей с ограниченными возможностями.

Небольшой городок Лишкява, расположенный в Варенском районе, встретит Вас элегантно белеющим, прекрасным строением в стиле позднего барокко – **ансамблем, состоящим из костела и монастыря**, который в начале 18 в. монахи-доминиканцы строили в течение примерно 40 лет.

Икона Пресвятой Девы Матери, покрытая серебром, находящаяся в костеле, даже считается чудотворной. В костеле также расположена деревянная скульптура св. Агаты, которая защищает от пожаров и молний. Деревянную колокольню при костеле создал местный мастер.

Не обойдите вниманием и одно из важнейших архитектурных и исторических ценностей Дзукии – **усадьбу поместья Лепалингиса**. Вне всяких сомнений, Вам будет интересно ознакомиться с богатой, более, чем 400-летней историей поместья. В этом поместье не раз останавливался Великий князь Литвы и король Польши Владислав IV, охотившийся в этой местности.

После реставрации части поместья, в ней оборудован **Центр посетителей регионального парка Вейсейяй** и дирекция парка. К посещению адаптированы погреба поместья, в которых сохранены аутентичные своды в стиле позднего барокко. Рядом с поместьем разбит один из старейших парков в Литве.

Маршрут, длина которого – 50 км, удобен для путешествующих на автомобиле. Объекты маршрута адаптированы для людей с ограниченными возможностями. К сожалению, отсутствует удобная для всех сеть общественного транспорта, адаптированная для посещения этих объектов.

DE Diese Route lädt die Menschen mit Behinderungen und alle, die Interesse an einer bequemeren und zugänglichen Route durch südliche Dzükija haben, ein.

Die Route bilden 6 Objekte des Kulturerbes in drei Selbstverwaltungen: Druskininkai, Lazdijai, Varéna. Das sind die südlichsten Bezirke in Litauen. Für den Besuch aller Objekte mit Kfz für Bewunderung die Natur und Örter reicht es einen Tag.

Es ist empfehlenswert, die Route von Druskininkai zu beginnen. **Im Stadtmuseum**, das sich in der Villa „Linksma“ (als Visitenkarte des Kurorts Druskininkai) befindet, lernen Sie die Geschichte Druskininkai, die Behandlungsprozedere, die vor 100 Jahren und mehr angewandt wurden, kennen. Nach dem Fotografieren neben dem graziösen Neoklassizismus-Gebäude gehen Sie zum wichtigsten Stadtobjekt – **Heilanstanlagen Druskininkai**. Gebäude der Heilanstanlagen ist das Beispiel der Erholungsarchitektur, das die Hybridation der sowjetischen kolonialen Kultur darstellt, wo die Elemente des Reichsneoklassizismus und lokaler Volkskunst vereinigt werden.

Nach dem Besuch des Parks von Karolis Dineika, der sich in malerischen Böschungen des reißenden Flusses Ratnycia befindet, genießen Sie die Frischluft, das Wasser, die Spaziergänge durch die Fußwege, die Sonne und Ruhe. Park ist für alle Altersgruppen und die Personen mit unterschiedlichen Bedürfnissen bestimmt. Dort gibt es besondere Schaukel, die für die Menschen mit Behinderungen bestimmt sind.

Kleines Städtchen Liskiava des Bezirks Varena begrüßt Sie mit elegantem weißem Gebäude im Spätbarock – **das Ensemble aus Kirche und Kloster Liskiava**, das von Dominikaner Mönchen am Anfang 18 Jh. etwa 40 Jahre gebaut wurde.

Das mit dem Silber bedeckte Bild der Heiligen Gottesmutter in der Kirche gilt als zauberhaft. Es gibt in der Kirche auch die Holzskulptur von Heiliger Agota, die von Bränden und Blitzen schützen lässt. Der Holzglockenturm der Kirche wurde vom Meister vor Ort geschaffen.

Besuchen Sie einen der wichtigsten architektonischen und historischen Werte Dzükija – **Palais des Hofes Leipalingis**. Zweifellos ist es interessant, die reiche Geschichte des Hofes zu erfahren, die mehr als 400 Jahre alt ist. In diesen Hof kam nicht einmal der König des Großfürstentums und Polen Vladislovas IV zur Jagd.

Beim Folgen der Route ist es empfehlenswert im Bezirk Lazdijai, den Restteil des ehemaligen Hofes Veisiejai zu besuchen. Das ist ein der ältesten Gebäude (1743 – 1745) nicht nur in Veisiejai, sondern auch im Raum.

Nach der Renovierung des Restteils des Hofes befindet sich dort **das Besucherzentrum des Regionalparks Veisiejai** und Parkdirektion. Für den Besuch werden die Hofkeller bestimmt, wo die authentische Bogen im Spätbarock aufbewahrt werden.

Am Hof wurde ein der ältesten Parks in Litauen gegründet. In diesem Park wurde das Denkmal von Liudvikas Zamenhofas gebaut, der in Veisiejai als Arzt lebte und arbeitete, wo er Esperanto geschaffen hat.

Die Route, deren Länge 50 km beträgt, ist die bequemste für die Reisenden mit Kfz. Die Objekte der Route sind für die Menschen mit Behinderungen bestimmt. Es gibt leider keine öffentlichen Verkehrsmittel zum Besuch dieser Objekte.

Simbolių paaiškinimai:

Dėl apsilankymo būtina susitarti iš anksto
Visiting must be arranged in advance
Визит должен быть согласован заранее
Besuch nach Vorabsprache

Pastata galima apžiūrėti tik iš išorės
The building can be viewed only from outside
Здание можно осмотреть только снаружи
Das Gebäude ist nur von Außen zu besichtigen

Lankymui pritaikyta tik dalis pastato
Only part of the building is adapted for visitors
Только часть здания адаптирована для посетления
Für den Besuch angepasster Teil des Gebäudes

Lankytis galima tik su pagalba
Visiting is only possible with assistance
Посещение возможно только с помощью
Besuch ist nur mit Hilfe möglich

Universaliai pritaikyta lankytis visiems
Accessible For all
Бесплатственно доступно для всех
Universell angepasst für alle

Yra neigaliųjų automobilių parkavimo vietas
Parking spaces for people with disabilities
Места для стоянки автомобилей маломобильных людей
Es gibt Parkplätze für die Behinderten

Nelygus grindinys / akmenys / smėlis / žvyras
Uneven pavement / stones/sand / gravel
Неровная мостовая / камни / песок / гравий
Unebener Boden / Steine / Sand / Kies

Neigalieziems pritaikytas atskiras įėjimas
Separate entrance adapted for people with disabilities
Отдельный вход адаптирован для маломобильных людей
Für die Behinderten angepasster einzelner Eingang

Prie įėjimo įrengtas pandus / nuovaža
Ramp / loading ramp at the entrance
У входа установлен пандус / скат
Am Eingang eingerichtete Rampe / Laderampe

Status pandusas, nuolydis pastato išorėje
Steep slope, ramp outside the building
Крутой уклон, пандус вне здания
Starke Gefälle, Rampen außerhalb des Gebäudes

Prie įėjimo yra daugiau nei vienas laiptas
More than one step at the entrance
У входа есть более чем одна ступенька
Am Eingang gibt es mehr als eine Stufe

Siauros durys
Narrow doors
Узкая дверь
Schmale Tür

Sunkiai varstomos durys
Door is hard to open
Тяжело открываемая дверь
Tür, die schwer zu öffnen ist

Aukšti slenksciai tarpduryje / pastato viduje
High thresholds in the doorway / Inside of the building
Высокие пороги в дверном проеме / внутри здания
Hohe Schwellen zwischen der Tür / im Inneren des Gebäudes

Nuožulinus keltuvas
Platform stair lift
Наклонный подъемник
Schrägaufzug

Liftas / Vertikalus platforminis keltuvas
Lift / Vertical Platform Lifts
Лифт / Вертикальный подъемник
Aufzug / Plattform-Senkrechtlaufzug

Laiptinis kopiklis
Portable Wheelchair Stair Climber
Лестничный подъемник
Treppensteiger

Tualetas pritaikytas neigalieziems
Toilet adapted for people with disabilities
Туалет адаптирован для маломобильных людей
Behindertengerechte Toilette

Statūs lygių pokyčiai pastato viduje
Steep level changes inside the building
Крутые изменения уровней внутри здания
Steile Veränderungen der glatten Ebenen im Inneren des Gebäudes

Informacija lankytojams pateikta tinkamame aukštyje
The information to visitors is provided at the appropriate height
Информация представлена на подходящей высоте
Information wird für die Besucher in angemessener Höhe vorgelegt

Elektroninė audiogido sistema gestų kalba
Electronic audio guide system in sign language
Электронная система аудиогида на языке жестов
Elektronisches System des Audio-Führers auf Gebärdensprache

Informacija pateikiama Brailio raštu
The information is provided in Braille
Информация предоставляется в шрифте Брайля
Information wird in Blindenschrift dargelegt

Informacija pateikiama padidintu tekstu šriftu
The information is provided in larger font size
Текст информации предоставляется в увеличенном шрифте
Information in vergrößerten Textschrift

Elektroniniai įrenginiai/ īgarsinta informacija akliesiems
Electronic devices/audio information for blind people
Электронное оборудование/ озвученная информация для слепых
Elektronische Anlagen/vertonte Information für die Blinden

EN Explanations of symbols

RU Объяснения символов

DE Erklärungen von symbolen

M. K. Čiurlionio g. 59, Druskininkai

GPS 54.016801, 23.973149

+370 313 51024

muziejus@druskininkai.lt

www.druskininkumuziejus.lt

I–VI 11:00–17:00

„Muziejuje įrengta Druskininkų istorijos ekspozicija, turi virš 4 tūkst. eksponatų: senųjų Druskininkų vaizdų, autentiškų atvirukų, siųstų nuo carinių iki sovietinių laikų.“

Druskininkų muziejų, įsikūrusį viloje „Linksma“, galima vadinti vizitine Druskininkų kurorto kortele. Nors grakštaus neoklasicistinio pastato vertė gerokai sumenko po sovietmečiu atliktos grubios rekonstrukcijos, vis tik tai išliko labiausiai fotografuojamu Druskininkų objektu.

Vila „Linksma“, stovinti ant Druskonio ežero kranto, pastatyta 1905–1909 m. kurorto akcinės bendrovės nario bankininko A. Kiersnovskio iniciatyva.

Iš pradžių, pastatas atliko reprezentacinę miesto funkciją, o po karo iki 1977 m. čia buvo įkurti Pionierių rūmai.

Po 2013 m. renovacijos vila „Linksma“ priartėjo prie savo buvusios išvaizdos, kuri buvo sunaikinta ankstesnių remontų metu. Pagal tą laiką pavyzdžius buvo sukurtas interjeras, autentiški baldai, restauruoti langai ir durys, išliko autentiškos plytelės, atnaujinta terasa, nuo kurios atsiveria vaizdas į Druskonio ežerą.

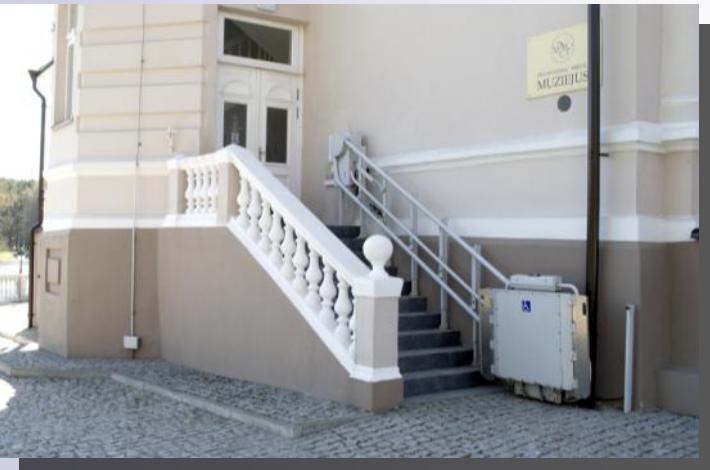
Viloje veikia ne tik miesto muziejus, bet ir civilinės metrikacijos biuras.

Muziejuje įrengta Druskininkų istorijos ekspozicija, turi virš 4 tūkst. eksponatų: senųjų Druskininkų vaizdų, autentiškų atvirukų, siųstų nuo carinių iki sovietinių laikų (iš jų galima sužinoti iš kur atvykdavo poilsiautojai), carinio ir tarpukario laikotarpių leidiniai apie Druskininkus, fotografijų ir negatyvų archyvas, archeologiniai radiniai, B. Pilsudskio fotografijų rinkinys, miesto garbės piliečio P. Viščinio paveikslų ir knygų kolekcija, unikali Vilniaus universiteto Rankraščių skyriaus fondų medžiaga, gydytojų rankraščiai, spaudiniai, antikvariniai buities daiktai, mineralinio vandens gertuvės, afišos, kortų stalelis, muzikinė mechaninė dėžutė, aprangos aksesuarai (sidabrinis žiedas „Družgieniki“, moteriška rankinė, vyriška piniginė) ir panašūs eksponatai, supažindinama su tuo metu gydymui taikytomis procedūromis, dietomis, kumyso gamyba, jvairiais medikų nurodymais pacientams, pristatoma ekspozicija „XIX a. Druskininkų kurortininkai“, kurioje eksponuojamos 1854 m. Vasiljaus von Rothkircho iliustracijos iš caro cenzūros uždrausto rankraščio „Užrašai apie Druskininkus“.

Paveikslėliai demonstruoja tuometinių Druskininkų svečių pramogas: kortavimą, lošimus, šokius, teatrą, puošeiviškumą, kurortinius meilės romanus. Šios iliustracijos kandžiai parodo tuo metu visuomenės ydas ir tikruosius „gydymo“ tikslus.

Kurortinio sezono metu daugybę lankytojų į muziejaus terasą sutraukia tradiciniai „Druskininkų sereados“ koncertai bei kiti kultūros renginiai, vyksta iškilmingų civilinių santuokų registracija.

EN The museum of Druskininkai

„The museum has the only consecutive exhibition of Druskininkai town history, which contains over 4 thousand items, images of Old Druskininkai, a collection of postcards, publications on Druskininkai from Tsarist and interwar period.“

The Druskininkai town museum is established in the villa 'Linksma', which is also known as the Kiersnovskiai villa. A brick cottage of modern and neo-classical styles stands on the north eastern shore of lake Druskonis, next to the church in the centre of the town. At the beginning of the 20th century, the influence of cosmopolitanism began to expand in the architecture of Druskininkai, and the villa 'Linksma' was built on the initiative of Adolfas Kiersnovskis, a banker and a member of the resort joint stock company, in 1905-1909. It has become one of the most prominent examples of architecture of that time. Originally, as mentioned in the archival sources, the building performed a representative function of the town. Until the Second World War, the object was ruled by the Kiersnovskiai family and after the war, until 1977, the Pioneers' palace was established here.

The town museum was renovated, and the exhibitions updated in 2013. After the renovation, the villa 'Linksma', which stands here for almost two centuries, has regained its original colour and some parts of exterior elements that were destroyed during previous repairs. Windows and doors are restored, the tiles have remained authentic. The building has a preserved arch that was built sideways on the wall and perhaps it is the only arch of such kind in Lithuania. The newly renovated terrace overlooks lake Druskonis. The building harmoniously merged into the natural landscape. The villa 'Linksma' is one of the most significant cultural heritage sites in Druskininkai and is included in the list of cultural heritage.

At present, the villa hosts the Civil Registry Office and Druskininkai town museum was founded here in 1996. Druskininkai can be proud that it is the only town in Lithuania that has its own town museum. The museum has the only consecutive exhibition of Druskininkai town history, which contains over 4 thousand items: images of Old Druskininkai, a collection of postcards, publications on Druskininkai from Tsarist and interwar period, a collection of A. J. Kubilius photographs, a collection of photographs of B. Pilsudskis (1898-1905), antique household items, mineral water flasks, a collection of works of art. The most important items in collections of the museum are genuine postcards covering the period from the Czarist to the Soviet rule. These postcards are the main source of information about the town, as it is possible to find out where the holidaymakers came from, what people wrote about Druskininkai at that time. Exhibit halls contain authentic furniture. Since none of the authentic interior photographs could be found, the restorers created it according to the analogues of the buildings of that time.

Spaces of the environment of the museum are used for organization of events. The poetry is read, and chamber music concerts take place in the terrace under the open sky during the warm season of the year. Special attention is paid to the cycle of summer concerts called 'Druskininkai serenades'. The harmony of the villa and the environment fascinates the inhabitants and the guests of the resort, for this reason it is the most often photographed place in Druskininkai.

RU Музей города Друскининкай

„В музее есть единственная последовательная экспозиция истории Друскининкай, в которой свыше 4 тысяч экспонатов: виды старых Друскининкай, коллекция открыток, издания о Друскининкай в царский и межвоенный периоды.”

Музей города Друскининкай находится в вилле «Линксма» (Весело) или в так называемой вилле Керсновских. Кирпичная дача в стиле модерн и неоклассицизма стоит на северо-восточном берегу озера Друсконис, рядом с костёлом, в самом центре города. В начале XX в. в архитектуре Друскининкай начинает чувствоваться влияние космополитизма, и примерно в 1905–1909 г. по инициативе члена акционерного общества курорта, банкира Адольфаса Керсновского была построена вилла Линксма. Она стала ярчайшим примером архитектуры того времени. Сначала, как упомянуто в архивах, здание выполняло репрезентативную функцию города. До Второй мировой войны объект был в руках Керсновских, а после войны до 1977 г. здесь был Дворец пионеров. В 2013 г. музей города прошёл реновацию, композиции были обновлены. После реновации вилла, считающая второе столетие, опять приобрела первичные краски и часть элементов внешнего интерьера, которые были уничтожены во время предыдущих ремонтов. Окна и двери отреставрированы, плитка аутентична. Сохранилась арка, единственная в Литве построенная в стене наискось. Обновлена терраса, с которой открывается вид на озеро Друсконис. Здание гармонично сочетается с природой. Вилла «Линксма» - одно из значительных объектов культурного наследия в Друскининкай, внесённое в списки культурных ценностей.

В настоящее время в вилле действует бюро записи актов гражданского состояния и музей города Друскининкай, основанный в 1996 г. Друскининкай может гордится тем, что является единственным в Литве городом, имеющим свой музей. В музее есть единственная последовательная экспозиция истории Друскининкай, в которой свыше 4 тысяч экспонатов: виды старых Друскининкай, коллекция открыток, издания о Друскининкай в царский и межвоенный периоды, набор фотографий А. И. Кубилюса, коллекция фотографий Б. Пилсудского (1898–1905), антикварные бытовые вещи, фляжки минеральной воды, коллекция художественных произведений. Главнейшими в коллекции считаются аутентичные открытки – от царского периода до советских времён – являющиеся главнейшим источником информации о городе, так как из них можно узнать, откуда приезжали отдыхающие, что в те времена люди писали о Друскининкай. В залах экспозиций стоит аутентичная мебель. Так как не повезло найти ни одной аутентичной фотографии интерьера, реставраторы его создали по аналогам задний того времени. Для мероприятий используется и окружающая среда музея. В террасе под открытым небом в тёплые сезоны проходят концерты камерной музыки, чтение стихов. Большое внимание уделяется циклу концертов «Сerenады Друскининкай». Вилла и её окрестности очаровывает жителей и гостей курорта, поэтому это место в Друскининкай так часто фотографируют.

DE Das Museum der Stadt Druskininkai

„Im Museum wurde die einzige kohärente historische Exposition von Druskininkai eingerichtet, die über 4 Tausend Exponaten besitzt: alte Bilder von Druskininkai, Kollektion von Ansichtskarten, Publikationen über Druskininkai aus zaristischen.“

Die Stadtmuseum Druskininkai ist in der Villa „Linksma“, auch Villa von Kiersnovskiai genannt, geschaffen. Ein Sommerhaus im modernen und neoklassizistischen Stil steht am östlichen Ufer des nördlichen Teils des Sees Druskonis neben der Kirche direkt im Stadtzentrum. Zu Beginn des XX. Jahrhunderts wurde die Architektur von Druskininkai von Kosmopolitismus beeinflusst und im ca. 1905-1909 Jahr wurde auf die Initiative des Mitglieds der Aktiengesellschaft des Kurorts, des Bankiers Adolfas Kiersnovskis wurde die Villa Liňksma gebaut. Zunächst laut der Archivquellen erfüllte das Gebäude die repräsentative Funktion der Stadt. Bis zum zweiten Weltkrieg wurde der Kriegsgegenstand von der Verwandtschaft Kiersnovskiai verwaltet, und nach dem Krieg bis zum Jahr 1977 wurde hier Pionierpalast gegründet.

Im 2013 Jahr wurde das Stadtmuseum renoviert und Expositionen wurden erneuert. Die Villa „Linksma“, die schon das zweite Jahrhundert zählt, hat nach der Renovation ihre ursprüngliche Farbe und einen Teil der Elemente der Außenausstattung, die während der früheren Reparaturen zerstört wurden, zurückbekommen. Fenster und Türen wurden restauriert, die Fliesen sind authentisch geblieben. Die Terrasse mit der Aussicht auf den See Druskonis wurde erneuert. Das Gebäude mündete flüssig in die Naturlandschaft ein.

Zurzeit führen in Villa das Standesamt und im Jahr 1996 gegründetes Museum der Stadt Druskininkai ihre Tätigkeit durch. Die Stadt Druskininkai kann stolz darauf sein, dass sie die einzige Stadt in Litauen ist, die ihr eigenes Stadtmuseum besitzt.

Im Museum wurde die einzige kohärente historische Exposition von Druskininkai eingerichtet, die über 4 Tausend Exponaten besitzt: alte Bilder von Druskininkai, Kollektion von Ansichtskarten, Publikationen über Druskininkai aus zaristischen und Zwischenkriegszeiten, die Sammlung der Photos von A.J. Kubilius, die Kollektion der Photos von B. Pilsduskis (1898–1905), antiquarische Haushaltsartikel, Mineralwasserflaschen, Kollektion von Kunstwerken. Die wichtigsten in der Museumskollektion sind authentische Ansichtskarten – von zaristischen bis sowjetischen Zeiten, die als Hauptquelle der Information über die Stadt gelten, weil man dadurch erfahren kann, woher die Touristen kamen, was die Leute damals über Druskininkai geschrieben haben. In der Terrasse unter dem freien Himmel finden in warmen Jahressaisons die Konzerte der Kammermusik statt, die Gedichte werden gelesen. Besonders viel Aufmerksamkeit wird dem Zyklus der Sommerkonzerte „Serenaden von Druskininkai gewidmet“. Die Kohärenz der Villa und der Umgebung begeistert die Bewohner und die Gäste des Kurorts, deswegen wird dieser Ort in Druskininkai am häufigsten fotografiert.

Druskininkų gydykla

Prieš daugiau nei 220 metų, 1794 m. didysis Lietuvos kunigaikštis ir Lenkijos karalius Augustas Poniatovskis savo dekretu paskelbė Druskininkus gydomaja vietove. Tačiau pasak istorinių šaltinių, dar iki tol vietiniai gyventojai buvo atradę gydomojo purvo ir mineralinių šaltinių naudą, gydësi patys ir kviečė atvykti kitus.

Svarbiausias Druskininkų objektas – visus metus veikianti gydykla – pradėta statyti 1954 m, o duris atvérė 1960 m., joje buvo įrengtos 72 kabinos, skirtos purvo procedūroms atlirkti.

Druskininkų gydykla – pagrindinė kurortinio gydymo įstaiga. Ji pastatyta ant mineralinių šaltinių, todėl procedūroms naudojamas mineralinis vanduo į gydyklą patenka tiesiai iš grėžinių (gylis apie 300 m) esančių gydyklos parko teritorijoje, o gydomosios durpės kasamos iš karjero, esančio Mašnyčių kaime. Rekreacinės architektūros pavyzdys iliustruoja sovietų kolonijinės kultūros hibridiškumą – tame derinami imperinio neoklasizmo elementai su vietas folkloriniaisiais elementais.

Šios gydyklos projekto autorius – V. Ulitka.

Gydyklos fasade įmontuotos dailininko B. Klovos granito mozaikos „Ratnyčėlė“ ir „Nemunas“.

2003 m. darbą pradėjo rekonstruota gydykla. Buvo suderintos šiuolaikinės technologijos ir šimtametė kurortologijos patirtis bei tradicijos.

Įrengtas visas sveikatingumo kompleksas: modernios 23 purvo, 18 mineralinių vonių, mineralinio vandens baseinas su povandeninėmis srovėmis, garinė pirtis, poilsio kambariai, žiemos sodai, mineralinio vandens biuvetė Gydyklos viduje.

Visos gydomosios procedūros atliekamos naudojant natūralų mineralinį vandenį ir gydomąjį purvą.

Druskininkų gydykloje naudojami mineraliniai vandenys priskiriami chloridinių natrinių kalcinių mineralinių vandenų grupei ir pagal mineralizaciją yra mažos, vidutinės, aukštos mineralizacijos ir sūrymai.

„Gydykloje įrengtas visas sveikatingumo kompleksas: modernios 23 purvo, 18 mineralinių vonių, mineralinio vandens baseinas su povandeninėmis srovėmis, garinė pirtis, poilsio kambariai, žiemos sodai, mineralinio vandens biuvetė Gydyklos viduje.“

Vilniaus al. 11, Druskininkai

GPS 54.022598, 23.975506

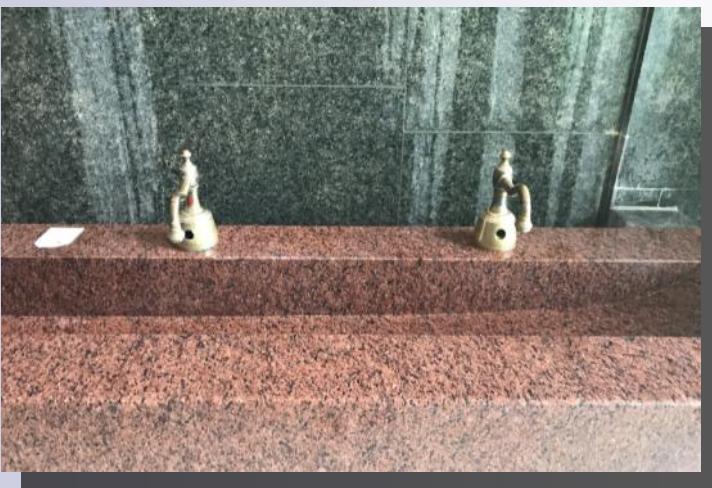
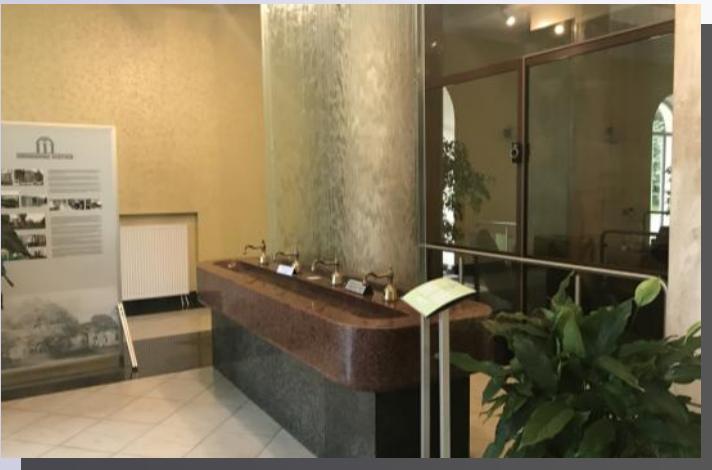
+370-313 60508 , +370 618 64080

info@gydykla.lt

www.akvapark.lt/gydykla/druskininku-gydykla/

I–IV 08:00–17:00
V 08:00–15:00

EN Health Resort Druskininkai

More than 220 years ago, Augustas Poniatovskis, the Grand Duke of Lithuania and the King of Poland, declared Druskininkai a healing area in his decree in 1794. However, according to historical sources, even before that, the locals had found the benefits of healing mud and mineral springs, they healed themselves and invited other people to arrive.

The building of Druskininkai health resorts was started in 1954. The most important object in Druskininkai, a health resort working all year round, opened its doors in June 1960 and was equipped with 72 cabins for treatment procedures with mud. An example of recreational architecture illustrates the hybridity of the Soviet colonial culture as it combines elements of imperial neoclassicism with local folklore elements. The author of this health resort is Vsevolodas Ulitka. Granite mosaics ‘Ratnyčėle’ and ‘Nemunas’ by the artist Boleslovas Klovė are installed in the facade of the health resort.

Druskininkai health resort was bankrupt because of the absence of political insight and not paying due attention to the infrastructure of the resort. A reconstructed health resort, which meets all European standards and requirements, was opened in 2003. The modern technologies and centuries-old experience and traditions of the resort have been harmonized. All wellness complex is equipped with 23 modern dirt baths, 18 mineral baths, mineral water swimming pool with underwater currents, a steam bath, rest rooms, winter gardens, a mineral water refreshment room inside the health resort.

Druskininkai health resort is the main treatment institution of the resort. It is built on mineral springs, and mineral water used in the procedures enters the health resort directly from the borehole (about 300 m deep) located in the territory of the park of the health resort, and the healing peat is mined from a quarry located in the village of Mašnyčiai. All therapeutic procedures are performed using natural mineral water and therapeutic mud. Mineral waters used in Druskininkai health resort are attributed to the group of chlorine natrium calcareous mineral waters and are of low, medium, high mineralization and brine according to mineralization level.

„All wellness complex is equipped with 23 modern dirt baths, 18 mineral baths, mineral water swimming pool with underwater currents, a steam bath, rest rooms, winter gardens, a mineral water refreshment room inside the health resort.“

RU Друскининкайская лечебница

Примерно 220 лет назад, в 1794 г. великий литовский князь и польский король Аугустас Понятовскис в своём декрете объявил Друскининкай лечебной местностью. Но в исторических источниках говорится о том, что местные жители ещё до того знали о пользе лечебной грязи и минеральных источников, лечились сами и приглашали других.

Друскининкайские лечебницы начали строить в 1954 г. Главнейший объект в Друскининкай – лечебница, действующая целый год – дверь открыла в июне 1960 г. В ней были 72 кабины для процедур с лечебной грязью. Образец рекреационной архитектуры иллюстрирует гибридность советской колониальной культуры. В ней согласованы элементы империального неоклассицизма с местными фольклорными элементами. Автор проекта этой лечебницы – Всеволодас Улитка. В фасаде Лечебницы видим гранитные мозаики Болеславаса Кловы «Не хватало политической зоркости, не уделяли нужное внимание к инфраструктуре курорта, лечебница Друскининкай обанкротилась. В 2003 г. начала действовать реконструированная лечебница, соответствующая европейским стандартам и требованиям. Были совмещены современные технологии, столетний опыт курортологии и традиции. Оборудован весь оздоровительный комплекс: 23 современные грязевые ванны, 18 минеральных ванн, бассейн минеральной воды с подводными потоками, парная баня, комнаты для отдыха, зимние сады, бювет минеральной воды внутри Лечебницы.

Друскининкайская лечебница – основное учреждение курортного лечения. Она построена на минеральных источниках, поэтому минеральная вода, которую употребляют для процедур, приходит прямо из буровых скважин (глубиной около 300 м) на территории парка лечебницы, а лечебный торф добывают в карьере в деревне Машничю. Во всех лечебных процедурах употребляют минеральную воду и лечебную грязь. Минеральные воды, употребляемые в Друскининкайской лечебнице, входят в группу хлоридных натриевых кальциевых минеральных вод и по своей минерализации бывают низкой, средней и высокой минерализации и солёная вода.

„Оборудован весь оздоровительный комплекс: 23 современные грязевые ванны, 18 минеральных ванн, бассейн минеральной воды с подводными потоками, парная баня, комнаты для отдыха, зимние сады, бювет минеральной воды внутри Лечебницы.“

DE Kureinrichtung in Druskininkai

Vor mehr als 220 Jahren, im Jahr 1794 hat der Großfürst Litauens und der polnische König Augustinas Poniatovskis mit seinem Dekret Druskininkai zu einer Heilstätte erklärt. Aber laut der historischen Quellen haben die hiesige Bewohner noch bis dahin den Nutzen des Heilschlams und der mineralischen Quellen erkannt, haben auf diese Art und Weise sich selbstständig behandelt und andere eingeladen.

Der Beginn des Baues der Heilstätte Druskininkai – 1954. Der wichtigste Gegenstand von Druskininkai – das ganze Jahr hindurch offene Heilstätte - hat die Tür im Juni 1960 eröffnet, hier wurden 75 Kabinen zur Durchführung der Prozeduren des Heilschlams eingerichtet. Der Muster der rekreativen Architektur illustriert die Hybridität der kolonialen Sowjetkultur – hier werden Elemente des imperialen Neoklassizismus mit hiesigen volkskundlichen Elementen kombiniert. Der Autor des Projekts dieser Heilstätte – Vsevolodas Ulitka. In der Fassade der Heilstätte sind die Granit-Mosaiken des Künstlers Boleslovas Klova „Ratnyčėlė“ und „Nemunas“ montiert.

Im Jahr 2003 wurde die Heilstätte rekonstruiert, sie hat allen Europäischen Standards und Anforderungen entsprochen. Bei der Rekonstruktion wurden alle moderne Technologien und hundertjährige Erfahrung und Traditionen der Kurortlehre vereinbart. Hier wurde der ganze Fitnesskomplex eingerichtet: 23 moderne Heilschlamm-, 18 Mineralbäder, Mineralwasserschwimmbad mit Gegenstromschwimmanlagen, Dampfbad, Ruhebereiche, Wintergärten, Mineralwasserausschank im Innenraum der Heilstätte.

Die Heilstätte von Druskininkai ist die wichtigste Behandlungseinrichtung des Kurorts. Sie wurde auf den mineralischen Quellen gebaut, deswegen gelangt für die Prozeduren verwendbares Mineralwasser in die Heilstätte direkt aus den Bohrungen (Tiefe – ca. 300 Meter), befindlichen im Territorium des Parks der Heilstätte, und medizinisches Moor wird direkt aus der Schottergrube gegraben, befindlichen im Dorf Mašnyčių. Alle medizinischen Prozeduren werden unter Verwendung des natürlichen Mineralwassers und des medizinischen Heilschlams durchgeführt. Mineralwasser, die in der Heilstätte von Druskininkai verwendet werden, werden zur Gruppe der chlorid-, natrium-, kalziumhaltiger Mineralwasser zugeordnet und gemäß dem Grad der Mineralisation sind kleine, mittelmäßige, hohe Mineralisationen und Salzlaken.

- „Bei der Rekonstruktion wurden alle moderne Technologien und hundertjährige Erfahrung und Traditionen der Kurortlehre vereinbart. Hier wurde der ganze Fitnesskomplex eingerichtet: 23 moderne Heilschlamm-, 18 Mineralbäder, Mineralwasserschwimmbad mit Gegenstromschwimmanlagen, Dampfbad, Ruhebereiche, Wintergärten, Mineralwasserausschank im Innenraum der Heilstätte.“

Karolio Dineikos sveikatingumo parkas

Sausoji g. 1 , Druskininkai

GPS 54.011435, 23.978984

+370-313 60800, +370 612 02681

I–VII 00:00–24:00

Karolio Dineikos parkas, išsidėstęs vaizdinguose sraunaus Ratnyčios upelio šlaituose, turi ilgą istoriją, – parko veiklos užuomazgos siekia XIX a. pabaigą.

1924-1935 m. dabartinio K. Dineikos parko vietoje, 6 hektarų ploto pušyne buvo įkurtas privatus gydytojos E.Levickos saulės vonių parkas, kurį sudarė du atviri maudymosi baseinai suaugusiems, baseinas vaikams, du lauko soliariumai, keletas gimnastikos ir sporto aikštelių, keli paviljonai ir įspūdingas vandentiekio bokštas, dabar įtrauktas į kultūros vertybių registrą. Vienas to metų lankstinukų lenkų kalba skelbė, kad tai vienintelis tokio pobūdžio parkas Lenkijoje. Tokį gydymą aktyviai veikla. sportu, saule ir oru galima būtų pavadinti sveikos gyvensenos ir gydymo be vaistų propagavimui. Tais laikais tai buvo tiesiog revoliuciniai metodai. Toks gydymas net buvo vadintas amoraliu.

1952 m. sovietiniais laikais, plečiant kurortą, įsteigta naujoviška gydymo įstaiga – gydomosios fizinės kultūros parkas. Parko vadovu buvo paskirtas gydomosios fizinės kultūros pradininkas gydytojas Karolis Dineika. Tai buvo naujas parko klestėjimo laikotarpis. Jo plotas padidėjo vos ne trigubai – iki 17 hektarų. 1960 m. buvo suprojektuoti ir įrengti prašmatnūs, iki šiandien išlikę parko vartai.

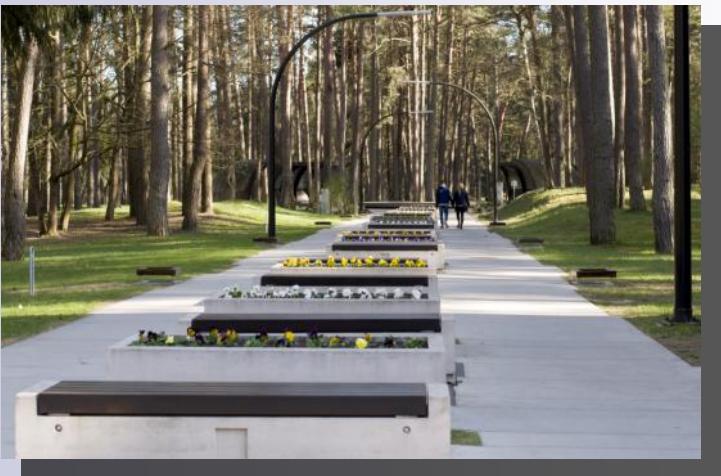
1964 m. ant Ratnyčios upelio dar buvo pastatyti kaskadinės maudyklės ir gydomosios fizkultūros dispanseris. Parkas buvo suskirstytas į moterų, vaikų, vyrų ir sportinių žaidimų sektorius.

Po nepriklausomybės atkūrimo parkas sunyko, tačiau vėliau pradėti parko gaivinimo darbai.

2015 m. parkas buvo oficialiai atidarytas lankymui. Šiandieninio Karolio Dineikos parkas, kurio plotas apie 15 hektarų, yra istorinio „Saulės tako“, Druskininkų urbanistinės struktūros bei kraštovaizdžio dalis. Parkas tėsia gydymo oru, vandeniu bei saule tradicijas bei kviečia išbandyti unikaliąsias senąsias procedūras: pasivaikščiojimą dozuotais vaikščiojimo takais, maudymąsi kaskadinėse maudyklėse ir pirtyje, mėgavimąsi jonoterapija, saule ir ramybė terasose, pėdų masažu akupresūros baseine. Parkas yra pritaikytas visų amžiaus grupių ir jvairių poreikių asmenims. Jame yra ir specialios supynės, skirtos judėjimo negalių turintiems žmonėms.

„Parkas tėsia gydymo oru, vandeniu bei saule tradicijas bei kviečia išbandyti unikaliąsias senąsias procedūras: pasivaikščiojimą dozuotais vaikščiojimo takais, maudymąsi kaskadinėse maudyklėse ir pirtyje, mėgavimąsi jonoterapija, saule ir ramybė terasose, pėdų masažu akupresūros baseine. Parkas yra pritaikytas visų amžiaus grupių ir jvairių poreikių asmenims. Jame yra ir specialios supynės, skirtos judėjimo negalių turintiems žmonėms.“

EN Wellness park of Karolis Dineika

„The park has rich traditions of treatment with air, water, and sun. It invites visitors to experience revived unique ancient procedures: walks on measured hiking trails, swimming in cascading bathing places and a bath, enjoying therapy of ions, sun, and calm on terraces of meditation and yoga, enjoy foot massage in an acupressure pool.“

Karolis Dineika park is an important green area for recreational and therapeutic purposes in Druskininkai. It is located on picturesque slopes of the Ratnyčia stream and has a long and meaningful history. The beginning of activities of the park date back to the end of the 19th century. In 1924-1935 in the place of the present K. Dineika park, a small private sunbathing park of a physician Eugenija Levicka was created in the pine forest (in 6 ha territory). It consisted of two open swimming pools for adults, a pool for children, two air solariums, several gymnastics and sports grounds, several pavilions, and an impressive plumbing tower, which now is included in the Register of Cultural Property.

A new type of prophylactic treatment institution, the Therapeutic physical culture park, was established during the development of the resort in 1952 at the Soviet period. Doctor Karolis Dineika, the pioneer of therapeutic physical culture, is appointed the manager of the park. It was the second period of the flourishing of the park, when its area was extended to 17 ha. In 1960, A. Mačiulis, the oldest architect of the town of Druskininkai, designed and installed quite luxurious gates to the park that have survived to this day. Cascading baths and a therapeutic physical culture dispensary were built on slopes of the Ratnyčia stream in 1964.

After the restoration of independence, the park was abandoned. Later, thanks to the Municipality, the territory of the park and its buildings were included in the Register of Cultural Property and the renewal of the park started. In 2015 the park was officially opened for visitors. Today the area of Karolis Dineika park is about 15 ha and it is a part of the historical ‘Path of the sun’, the urban structure and landscape of Druskininkai.

The park has rich traditions of treatment with air, water, and sun. It invites visitors to experience revived unique ancient procedures: walks on measured hiking trails, swimming in cascading bathing places and a bath, enjoying therapy of ions, sun, and calm on terraces of meditation and yoga, enjoy foot massage in an acupressure pool. Families with children can spend their leisure time actively while riding updated tracks, playing on a children’s playground, do sports in gymnastics and sports grounds and on mechanical equipment path. The park is suitable for people of all ages and various needs. It also includes special swings for people with movement disability.

RU Оздоровительный парк Каролиса Динейки

Парк Каролиса Динейки – главное насаждение в городе Друскининкай рекреационного и лечебного назначения, расположенное на живописных склонах стремительной речки Ратничеле, и имеющее довольно долгую и осмысленную историю. Зачатки деятельности парка достигают конец XX в. В 1924 – 1935 г. на территории теперешнего парка К. Динейки в сосновом бору (на территории 6 г.) был основан небольшой приватный парк врача Эугении Левицкой с солнечными ваннами. В нём были два открытых плавательных бассейна для взрослых, бассейн для детей, два аэросолярия, несколько гимнастических и спортивных площадок, несколько павильонов и импозантная водонапорная башня, которая сегодня зачислена в Реестр культурных ценностей.

В 1952 г. в советские времена во время расширения курорта учреждено профилактическое лечебное заведение нового типа – парк лечебной физической культуры. Руководителем парка назначен родоначальник лечебной физической культуры доктор Каролис Динейка. Это был второй период процветания парка, когда он был расширен до 17 г. В 1960 г. тогдашний старший архитектор города Друскининкай А. Мачюлис спроектировал и установил довольно шикарные, до наших дней сохранившиеся ворота. В 1964 г. на берегу речки Ратничеле были построены каскадные купальни и диспансер лечебной физической культуры.

После воссоздания независимости Литвы парк был запущен. В 2015 г. парк был открыт для посетителей. Площадь сегодняшнего парка Каролиса Динейки – около 15 г., является частью исторической «Солнечной тропы», урбанистической структуры и пейзажа Друскининкай.

Парк богат традициями лечения с помощью воздуха и солнца и приглашает посетителей попробовать уникальные старинные процедуры: прогулку по дозировочным пешеходным тропам, купание в каскадных купальнях и в бане, терапию на йоновой основе, солнце и спокойствие на террасах медитаций и йоги, массаж ступней в бассейне акупрессуры. Семьи с детьми могут активно проводить свободное время, катаясь по обновлённым дорожкам, играя на детских игровых площадках, занимаясь спортом на гимнастических и спортивных площадках, также на дорожке механических тренажёров. Парк подходит для людей разного возраста и с различными потребностями. В парке рядом с детской игровой площадкой находятся специальные

„Парк богат традициями лечения с помощью воздуха и солнца и приглашает посетителей попробовать уникальные старинные процедуры: прогулку по дозировочным пешеходным тропам, купание в каскадных купальнях и в бане, терапию на йоновой основе, солнце и спокойствие на террасах медитаций и йоги, массаж ступней в бассейне акупрессуры.“

DE Karolis Dineika Wellnesspark

Der Park von Karolis Dineika ist eine wichtige Grünanlage der Stadt Druskininkai mit Rekreations- und Behandlungsbestimmung, befindliche in malerischen Steilhängen des schnell fließenden Baches Ratnycia und mit ziemlich langer und sinnvoller Geschichte. Die Anfänge der Tätigkeit des Parks reichen bis zum Ende des XIX Jahrhunderts. Im Jahr 1924-1935 wurde am Ort des jetzigen K.Dineika Parks, im Kiefernwald (Territorium von 6 ha) wurde ein kleiner privater Park der Sonnenbäder der Ärztin Eugenija Levicka gegründet, er bestand aus zwei offenen Schwimmbäder für Erwachsene, einem Schwimmbad für die Kinder, zwei Aerosolarien, einiger Gym- und Sportplätzen, einiger Pavillons und einem eindrucksvollen Wasserleitungsturm, der heute ins Register der Kulturwerte einbezogen ist.

Im Jahr 1952 wurde bei der Erweiterung des Kurorts in Sowjetzeiten eine präventive Behandlungseinrichtung neuen Typs – der Park der heilenden Körperkultur eingerichtet. Zum Leiter der Park wurde der Vorgänger der heilenden Körperkultur – der Arzt Karolis Dineika ernannt. Im Jahr 1960 hat der damalige Oberste Architekt der Stadt Druskininkai A. Mačiulis ziemlich prachtvolles Tor entworfen, der bis zum heutigen Tag erhalten geblieben ist. Im Jahr 1964 wurde auf dem Ufer des Baches Ratnycia Kaskadenbäder und Sanitätsstation der heilenden Körperkultur gebaut.

Im Jahr 2015 wurde der Park offiziell für Besuche eröffnet. Die Fläche des heutigen Karolis Dineika Parks beträgt ca. 15 ha, er ist ein Teil des historischen „Saulės takas“, der urbanistischen Struktur und Landschaft von Druskininkai.

Der Park ist reich an Traditionen der Behandlung mit Luft, Wasser und Sonne und lädt die Besucher ein die wiederbelebten einzigartige alte Prozeduren: den Spaziergang auf dosierten Wanderwegen, das Baden in Kaskadenbädern und in der Sauna, das Genießen der Ionentherapie, die Fußmassage im Akupressur-Schwimmbad auszuprobieren. Die Familien mit den kleinen Kindern dürfen ihre Freizeit beim Fahren auf erneuerten Wegen, beim Spielen auf dem Kinderspielplatz aktiv verbringen, außerdem dürfen sie auf den Gymnastik- und Turnplätzen sowie auf dem Weg mit mechanischen Turnergeräten Sport treiben. Der Park ist an die Personen verschiedenen Altersgruppen und mit verschiedenen Bedürfnissen angepasst.

„Der Park ist reich an Traditionen der Behandlung mit Luft, Wasser und Sonne und lädt die Besucher ein die wiederbelebten einzigartige alte Prozeduren: den Spaziergang auf dosierten Wanderwegen, das Baden in Kaskadenbädern und in der Sauna, das Genießen der Ionentherapie, die Fußmassage im Akupressur-Schwimmbad auszuprobieren.“

Liškiavos bažnyčios ir vienuolyno ansamblis

Liškiavos bažnyčia ir vienuolyno ansamblis pastatyti ant stataus Bažnyčios kalno Nemuno pakrantėje – puikus vėlyvojo baroko stiliaus statinys, pasižymintis autentišku rokoko stiliaus interjeru.

Šie elegantiškai baltuojuantis kultūros paveldo objektas pasižymi įdomia istorija. 1694 m. dvarininkas Vladislovas Jurgis Kosyla, Liškiavos dvarą užraše Seinų dominikonams, kad jie čia pastatytų naują bažnyčią Švč. Trejybės garbei ir įkurtų vienuolyną. Tačiau dėl šio dvaro vienuoliams teko ilgai bylinėtis su V. J. Kosylos žentais. Vis tik vienuoliai ginčą laimėjo.

Bažnyčios ir vienuolyno ansamblis pradėtas statyti 1703 m. ir visiškai užbaigtas beveik po 40 metų – 1741-aisiais. Kunigai ir klebonai, rūpinęsi bažnyčios dekoru per XIX ir XX a., su juo elgési atsargiai, todėl buvo išsaugotas ištaigingas sienų dekoras bei senieji paveikslai.

Dominikonai vienuolyne gyveno neilgai (1699–1813 m.). Po Trečiojo Abiejų Tautų Respublikos padalinimo 1795 m. Liškiava atsidūrė Prūsijos valdžioje, kuri siekdama papildyti iždą, savinosi vienuolynų turtą. 1813 m. pagal Varšuvos hercogo Fridricho Augusto dekretą ir popiežiaus Pijaus VII leidimą bažnyčia perduota Liškiavos parapijai. 1836–1852 m. vienuolynas patapo Lenkijos karalystės kunigų pataisos namais, kuriuose kalėjo nesilaikę celibato ar kitų jų luomo reikalavimų kunigai.

Bažnyčioje kunigavę kunigai pasižymėjo aktyvia visuomenine veikla: palaikė ryšius su 1863 m. sukilėliais, juos gydė, lietuviškai sakė pamokslus, todėl caro valdžia juos trémė į Sibirą.

1920 m. vienuolyno patalpose pradėjo veikti raštinė, paštas, parduotuvė, o 1939-aisiais čia buvo įkurtas turizmo centras. Tačiau vos suremontuotas vienuolynas virto pabėgelių iš Lenkijos stovykla.

1941 m. vienuolynas buvo nacionalizuotas, o tuometiniai Liškiavos klebonai, kaip ir jų pirmtakai, neišvengė tremties.

1947–1976 m. buvusiame vienuolyne veikė mokykla, o 1990 m. atiteko Liškiavos kultūros centriui ir klebonijai. 1990–1997 m. bažnyčia buvo restauruota, atgaivintas ištaigus dekoras: atkurtos freskos, atstatyti 7 puošnūs altoriai bei sakykla. Bažnyčios požemiuose saugomi mumifikuoti palaikai.

Liškiavos bažnyčia savo graikiško kryžiaus planu skiriasi nuo kitų Lietuvos ir Europos dominikonų statytų vienanavių maldos namų arba trinavių bazilikų. Bažnyčia įdomi ir 1899 m. Varšuvos vyskupo Antano Baranausko garbei pagamintais vargonais, autentiškais, medžiu inkrustuotais suolais bei paveikslais. Sidabru dengtas Šv. Dievo Motinos paveikslas laikomas stebuklingu. Bažnyčioje yra medinė šv. Agotos skulptūra, turinti apsaugoti nuo gaisrų ir žaibų. Skulptūra ten atsirado po 1808 m. audros ir perkūnijos bažnyčioje kilusio gaisro. Medinę bažnyčios varpinę sukūrė vietinis meistras.

Bažnyčios g. 7, Liškiava, Varėnos raj.

GPS 54.080226, 24.057267

+370 610 66844, +370 671 88649

administracija@liskiava.lt
liskiavos.parapija@gmail.com

www.liskiava.lt, www.liskiavosparapija.lt

Liškiavos architektūrinio ansamblio vartai atrakinami I–VII 08:00– 20:00 val.

„1836–1852 m. vienuolynas tapo Lenkijos karalystės kunigų pataisos namais, kuriuose kalėjo nesilaikę celibato ar kitų jų luomo reikalavimų kunigai.“

EN The ensemble of Liškiava church and monastery

„The church has long been known for the Miraculous Image of the Mother of God (the replication of the painting of Budslavlis Virgin Mary), which is painted on canvas and has a silver-gilt revetment.“

Liškiava church is the monument of the architecture of the 17th - 18th centuries and is a wonderful Baroque style building with an authentic Rococo style interior.

In 1694, Vladislovas Jurgis Kosyla, the owner of Liškiava manor, left the wealth of Liškiava to the Dominicans of Seinai provided that they will build a new church in honour of the Holy Trinity and will establish their monastery.

Sons-in-law of V. J. Kosyla attempted to object his will, but the monks won the disputes. They started fulfilling their promises in the beginning of the 18th century. The construction of the ensemble of the church and monastery began in 1703 and was completely finished in 1741.

The priests, who took care of the decor of the church during the 19th and 20th centuries, treated the work of their predecessors with respect. As they did not have enough funds to maintain the colourful and luxurious decor, they plastered it with lime, the old altar paintings were hanged in the sacristy or treasury, while the new ones were hanged in their place. Such preservation helped to maintain the ensemble with the fascinating interior.

During the restoration, which was carried out in 1990-1997, the original interior decor, created in the second half of the 18th century, was revived: almost vanished wall art in the drum of the cupola, arch, lamp and under the organ choir, on the surface of the segmental arch and the original iconography of the seven altars and the pulpit was partially restored.

The frescoes depict the noblemen and saints of Lithuania and Poland, on the arch of the cupola - allegorical figures and patrons of Dominicans.

The monumental organ, made in 1899, in Warsaw remained in the church. They were built in honour of the visit of bishop A. Baranauskas. In 1899, the father of the famous artist M. K. Čiurlionis played with the mentioned organ.

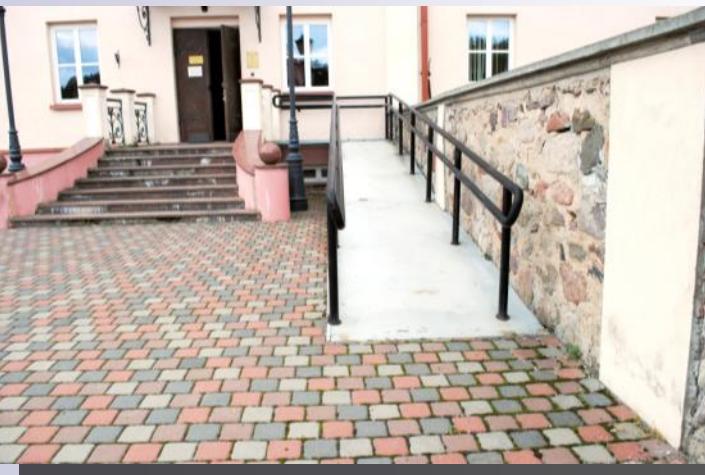
Old, authentic benches with Dominican tarsias and the sacred-themed paintings of the 18th - 19th centuries remained. There is a wooden bell tower in the churchyard.

The church has long been known for the Miraculous Image of the Mother of God (the replication of the painting of Budslavlis Virgin Mary), which is painted on canvas and has a silver-gilt revetment.

The sculpture of the Saint Agatha - the patron saint of fire and lightning, is located before the main door of the church.

Due to its beauty Liškiava Church not only attracts religious people, but also tourists, who often visit this place during the summer. Liškiava is known for the Feast of Saint Bartholomew.

RU Ансамбль костёла и доминиканского монастыря в Лишкяве

„Костёл с давних времён славится чудесной картиной Богоматери (копия Марии Будслава) в одном из боковых алтарей, нарисованной на холсте и покрытой серебряными оковами.“

Костёл в Лишкява является архитектурным памятником XVII-XVIII в. и великолепной постройкой в стиле позднего барокко, выделяющимся аутентичным рококо интерьером.

В 1694 г. владелец поместья Лишкява Юргис Косила записал Лишкявское богатство доминиканцам Сейнай с условием, чтобы они построят здесь новый костёл в честь Святой Троицы и учредят монастырь своей регулы. Зять Ю. Косилы несколько раз пытались запротестовать последнее условие, но монахи спор выиграли. Наказы своего фундатора они начали выполнять только в начале XVIII в.

Строительство ансамбля костёла и монастыря началось в 1703 г. и полностью закончилось в 1741 г. Священники настоятели костёла, в XIX и XX в. заботившиеся о декоре молитвенного дома, с уважением смотрели на работы своих предшественников. Так как у них не было средств на сохранение разноцветного и роскошного декора интерьера, они белили его известью, старые титульные картины алтарей повесили в ризнице или сокровищнице, а на их месте повесили других. Такая консервация помогла сохранить изумительный ансамбль интерьера.

В 1990-1997 г. в костёле проходили реставрационные работы, во время которых был освежён оригинальный декор, созданный во II –ой половине XVIII в.: почти захиревшая настенная живопись на барабане купола, на своде, на маяке и под органным хором, на поверхности сегментной арки, частично восстановлена первичная иконография семи алтарей и кафедры проповедника (амбона). На фресках изображены почтенные вельможи и святые Литвы и Польши, на своде купола – аллегорические фигуры и попечители доминиканцев.

В костёле сохранился орган 1899 г. выработанный в Варшаве. Он поставлен в честь епископа А. Баранаускаса. На этом органе в 1899 г. играл отец знаменитого художника М. К. Чюрлёниса.

Также сохранились аутентичные скамьи с интарсиями доминиканцев и картины XVIII - XIX в. на сакральную тематику. На костёльном дворе стоит деревянная колокольня.

Костёл с давних времён славится чудесной картиной Богоматери (копия Марии Будслава) в одном из боковых алтарей, нарисованной на холсте и покрытой серебряными оковами.

Перед главной дверью костёла стоит скульптура Св. Агаты – хранительницы от пожаров и молний. Костёл Лишкява своей красотой манил не только паломников, но и туристов, которых очень много здесь бывает летом. В Лишкаве известен храмовый праздник Св. Балтрамеюса.

DE Das Ensemble der Kirche Liškiava und des Klosters

„Die Kirche ist schon seit Jahrhunderten durch das Bild der Mutter Gottes in einem von den Seitenaltären berühmt (die Kopie von Budslavli Marija), das auf dem Leinentuch gemalt wurde und mit dem Silberbeschlag bedeckt ist.“

Die Kirche von Liškiava ist ein Architekturenkel aus dem XVII – XVIII Jahrhundert und ein ausgezeichnetes Bauwerk des späten Barocks, das sich durch die authentische Innenausstattung im Stil Rokoko auszeichnet. Im Jahr 1694 hat der Besitzer des Gutshofs von Liškiava Vladislovas Jurgis Kosyla das Vermögen von Liškiava den Dominikanern von Seinai überlassen mit der Bedingung, dass sie hier eine neue Kirche zu Ehren der hl. Dreifaltigkeit bauen und ein eigenes Regula - Kloster gründen würde. Die Schwiegersöhne von V.J. Kosyla haben versucht dem letzten Wunsch zu widersprechen, jedoch die Mönche haben den Streit gewonnen. Sie haben mit der Erfüllung der Weisungen des Gründers erst zu Beginn des XVIII Jahrhunderts begonnen. Mit dem Bau des Ensembles der Kirche und des Klosters wurde im Jahr 1703 begonnen, im Jahr 1741 wurde es vollständig fertig gebracht. Pfarrer, Priester, die im XIX und XX Jahrhundert sich um Dekorationen des Gebetshauses gekümmert haben, haben ziemlich viel Respekt den Arbeiten ihrer Vorgänger entgegen gebracht. Da sie zur Erhaltung der farbigen und prachtvollen Dekorationen der Innenausstattung nicht ausreichend Geld hatten, haben sie sie mit Kalk gebleicht, alte Altarbilder in der Sakristei oder in der Schatzkammer aufgehängt und anstelle ihrer neue gestellt. Eine derartige Lagerung hat geholfen das atemberaubende Ensemble der Innenausstattung zu erhalten.

Mir den Restaurierungsarbeiten im Jahr 1990 – 1997 wurden originelle Dekorationen der Innenausstattung, geschaffene in der II.ten Hälfte des XVIII Jahrhunderts wiederaufgebaut: fast zerstörte Wandmalerei im Kuppeltrommel, im Gewölbe, in der Leuchte und unter dem Orgelchor, auf der Oberfläche der segmentierte Arche, teilweise wurde auch die ursprüngliche Ikonographie der sieben Altäre und der Kanzel wiederaufgebaut.

In den Fresken werden die berühmten Adligen und Heiligen Litauens und Polands dargestellt, im Gewölbe der Kuppel – allegorische Figuren und die Betreuer von Dominikanern. In der Kirche ist Gedenkorgel aus dem Jahr 1899 geblieben, hergestellt in Warschau. Sie wurde zu Ehren der Visitation des Bischofs A. Baranauskas gebaut. Diese Orgel hat im Jahr 1899 der Vater des berühmten Künstlers M.K. Čiurlionis gespielt.

Auch sind alte Bänke mit Intarsionen von Dominikanern und die Bilder der sakralen Thematik aus dem XVIII – XIX Jahrhundert geblieben. Im Tempel steht ein hölzerner Glockenturm. Die Kirche ist schon seit Jahrhunderten durch das Bild der Mutter Gottes in einem von den Seitenaltären berühmt (die Kopie von Budslavli Marija), das auf dem Leinentuch gemalt wurde und mit dem Silberbeschlag bedeckt ist. Vor der Haupttür des Tempels steht die Skulptur der hl. Agota – der Beschützerin von den Bränden und Blitzschlägen. Dank ihrer Schönheit zieht die Kirche von Liškiava nicht nur Gottesanbeter, sondern auch die Touristen an, die es hier besonders im Sommer viel gibt. Liškiava ist auch durch Hl. Baltramiejus - Gottesdienst bekannt.

Veisiejų regioninio parko lankytojų centras

Santarvės g.9 , Veisiejai, Lazdijų raj.

GPS 54.099957, 23.69285

+370 318 56234, +370 318 56782

lankytojucentras@veisiejuparkas.lt

www.veisiejuparkas.lt

I-IV 08:00– 17:00

V 08:00– 15:45

Veisiejuose XV a. buvo įkurtas karališkasis Veisiejų dvaras, kurį didysis kunigaikštis Aleksandras 1501 m. skyrė valdyti savo vėliavininkui J. Glinskiui. Vėliau Veisiejai tapo Masalskių nuosavybe.

1628 m. A. Masalskis vieną iš jam priklausiusių ežerų Seinų apylinkėse iškeitė į 100 000 plytų ir pradėjo mūrinės pilaitės statybas Veisiejuose. Iš minėtų plytų pastatyti centriniai dviejų aukštų dvaro rūmai. O etmonas V. Masalskis XVIII a. pabaigoje užbaigė U raidės formos reprezentacinius klasicistinės architektūros su vėlyvojo baroko epochos elementais rūmus, pristatydamas du fligelius.

Tarpukario laikotarpiu centrinė rūmų dalis ir rytinis fligelis sunyko ir buvo nugriauti. Iki mūsų laikų išliko tik dešinysis, kuris yra senosios Europos kultūros žymes liudijantis buvusio dvaro dalis – vienas seniausių (1743 – 1745 m.) pastatų ne tik Veisiejuose, bet ir apylinkėse.

Restauravus išlikusią dvaro dalį, joje įsikūrė Veisiejų regioninio parko lankytojų centras ir parko direkcija. Lankymui pritaikyti dvaro rūsiai, kuriuose išsaugoti autentiški vėlyvojo baroko stiliaus skliautai.

Ekspozicijoje pristatomas regioninis parkas: kalvotas Šlavantų kraštas, Ančios kraštovaizdis, ezeringosios Kapčiamiesčio ir Veisiejų apylinkės, istorinė, gamtinė, kultūrinė ir turinė informacija. Kadangi Dzūkija nuo seno garsėja svetingais žmonėmis ir tradiciniais amatais, tad austų juostų motyvas lydi lankytoją nuo pat ekspozicijos pradžios iki pabaigos.

O šalia krašto kultūrinjų savitumą atskleidžiančių elementų sutinkama ir išskirtinė gamtinė vertybė – Europinė medvarlė. Dvaro sodybos fragmentus juosia XVII a. tarp dvaro rūmų ir ezero įkurtas vienas seniausių parkų Lietuvoje, kuris 2007 m. paskelbtas gamtos paveldo objektu. Dabar apie 17,5 ha parke auga maždaug 50 skirtingu rūšių 2 000 medžių. Jame žaliuoja gamtos paminklas – 200 metų senumo Veisiejų uosis.

Svarbiausias parko elementas – labai aukštų, ratu sodintų 22 mažalapių liepų ratas. Parko pakraštyje pastatytas paminklas tarptautinės esperanto kalbos kūrėjui Liudvikui Zamenhofui, kuris gyvendamas Veisiejuose ir dirbdamas čia gydytoju, sukūrė esperanto kalbą.

Tiltelis per kanalą vadinamas Meilės tilteliu. Šalia parko telkšančiame ežere yra fontanas su šviesos

„Tarpukario laikotarpiu centrinė rūmų dalis ir rytinis fligelis sunyko ir buvo nugriauti. Iki mūsų laikų išliko tik dešinysis, kuris yra senosios Europos kultūros žymes liudijantis buvusio dvaro dalis – vienas seniausių (1743 – 1745 m.) pastatų ne tik Veisiejuose, bet ir apylinkėse.“

EN Visitors' Centre of Veisiejai Regional Park

„Only the right part of the building remained until our times, it bookmarks the signs of old European culture and the remains of the manor (1743-1745), which is one of the oldest buildings not only in Veisiejai but also in the vicinity.“

The royal estate of Veisiejai was founded in the fifteenth century and the Grand Duke Aleksandras assigned its control to his flag man J. Glinskis in 1501. Later Veisiejai became the property of Masalskiai family. 1628 Andriejus Masalskis, the governor of Lithuania's Brasta, exchanged one of the lakes that he owned near Seinai to 100,000 bricks and started building the stone castle in Veisiejai. The central two-story manor house was built from those bricks. At the end of the 18th century, hetman V. Masalskis added two wings and completed a U-shaped representational manor of classical architecture style with elements of the late Baroque. During the interwar period, the central part of the manor and the eastern wing wracked and were demolished. Only the right part of the building remained until our times, it bookmarks the signs of old European culture and the remains of the manor (1743-1745), which is one of the oldest buildings not only in Veisiejai but also in the vicinity.

The directorate of Veisiejai regional park and Visitors' centre was established after the restauration of the remains of the manor. The basement, which preserved the authentic vaults of the late baroque style, of the manor is adapted for visiting. Basement rooms are equipped with halls for chamber events and exhibition. The visitors' centre expositions present the regional park: the hilly region of Šlavantai, the Ančia landscape, lakes in Kapčiamiestis and Veisiejai vicinities, historical, natural, cultural and tourist information. Since Dzūkija has long been famous for hospitable people and traditional crafts, the motif of woven belts accompanies the visitor from the beginning to the end of the exposition. Alongside with elements that reveal the unique cultural identity of the region and natural value, the European tree frog, which is the symbol of the Veisiejai regional park, can be found here.

One of the oldest parks in Lithuania is situated between the manor and the lake and dated from the seventeenth century surrounds the fragments of the manor house. In 2007 it was declared a natural heritage site. When the park was created, plants were set in a clear geometric composition. Later, when Veisiejai were under the control of Oginskiai, the park was turned into scenic. Now about 50 different species of 2,000 trees grow in about 17,5 ha of the park. The natural monument, the 200 years old Veisiejai ash, grows here. The most important element of the park is a circle of 22 very tall small-leaved linden trees. A monument to Liudvikas Zamenhofas, the creator of the international Esperanto language, who lived and worked as a doctor in Veisiejai and created the Esperanto language here. There is a pond in the park, which is connected to lake Ančia. The bridge through the channel is called the Love bridge. There is a fountain with light installations in the lake near the park.

RU Центр посещаемости регионального парка дирекции Вейсейй

„До наших дней сохранилось только правое, старейшее здание не только в Вейсейй, но и в окрестностях, которое является частью дворца поместья, свидетельствующей отпечатки старой европейской культуры.“

В XV в. в Вейсейй было основано королевское Вейсейское поместье, которое великий князь Александр в 1501 г. отдал на управление своему знаменосцу Й. Глинскису. Позже Вейсейй стали собственностью Масальских. В 1628 г. воевода Литвы Андреюс Масальскис поменял одно ему принадлежащее озеро в окрестностях Сейней на 100 000 кирпичей и начал в Вейсейй строить кирпичный дворец. Из упомянутого кирпича построен центральный двухэтажный дворец поместья. Аэтмон В. Масальскис в конце XVIII в., пристроив два флигеля, закончил репрезентативный дворец классицистической архитектуры с элементами позднего барокко в форме У. В межвоенное время центральная часть дворца и восточный флигель опустошились и были снесены. До наших дней сохранилось только правое, старейшее здание не только в Вейсейй, но и в окрестностях, которое является частью дворца поместья, свидетельствующей отпечатки старой европейской культуры.

После реставрации в оставшейся части поместья поселился центр посетителей регионального парка Вейсейй и дирекция парка. Для посетителей открыты подвалы поместья с аутентичными сводами в стиле позднего барокко. В помещениях подвала есть залы экспозиций и залы для камерных мероприятий. В центре посетителей представлен региональный парк: холмистый край Шлавантай, пейзаж Анча, озёрные окрестности Капчяместиса и Вейсейй, историческая, природная, культурная и туристическая информация. Так как Дзукия с давних времён славится гостеприимными людьми и традиционными ремёслами, то мотив тканых лент провожает посетителей с начала до конца экспозиции. А рядом с элементами, отражающими культурную самобытность края, встречается и исключительная природная ценность – символ Вейсейского регионального парка – европейская деревянная лягушка.

Фрагменты усадьбы поместья опоясывает один из старейших парков XVII в. в Литве, основанный между дворцом поместья и озером, который в 2007 г. объявлен объектом природного наследия. Создавая парк, растения садили согласно яркой геометрической композиции. Позже, когда в Вейсейй правили Огинский, парк перестроили в пейзажный. Теперь в парке, занимающем около 17,5 г. земли, растёт 200 деревьев примерно 50 разных пород. В нём зеленеет природный памятник – Вейсейский ясень, которому 200 лет. Главнейший элемент парка – круг из 22 очень высоких малолистных лип. На окраине парка стоит памятник создателю международного языка эсперанто Людвикасу Заменгофу, который жил в Вейсейй, работал здесь врачом и создал язык эсперанто. В парке есть пруд, связанный с озером Анча. Мостик через канал называется мостиком Любви. В озере рядом с парком находится фонтан со световыми инсталляциями.

DE Das Zentrum der Besucher des Regionalparks Veisiejai

„Bis zum heutigen Tag ist nur das rechte Nebengebäude geblieben, es ist der Teil des ehemaligen Gutshofs, der auf die Anzeichen der alten Europäischen Kultur hindeutet – eines der ältesten (1743 – 1745) Gebäude nicht nur in Veisiejai, sondern auch in angrenzenden Bezirken.“

Im XV. Jahrhundert wurde in Veisiejai ein Königlicher Gutshof gegründet, dessen Verwaltung der Großfürst Alexandre im Jahr seinem Flaggenbetätiger J. Glinskis anvertraut hat. Später wurden Veisiejai zum Eigentum von Masalskiai. Im Jahr 1628 hat der Woiwode der Litauischen Brasta Andriehzs Masaliss einen von ihm zugehörigen Seen im Kreis von Seinai in 100 000 Ziegel umgetauscht und mit dem Bau einer kleinen Mauerburg in Veisiejai begonnen. Aus den erwähnten Ziegeln wurde ein zentrales zweistöckiges Herrenhaus gebaut. Und der Hetman V. Masalskis hat Ende des XVIII. Jahrhunderts Repräsentationspalast in Form des Buchstabens U der klassizistischen Architektur mit den Elementen der späteren Barockepoche mit zwei Nebengebäuden gebaut. In der Zwischenkriegszeit hat der zentrale Palastteil und das östliche Nebengebäude wurden niedergeissen und zerstört. Bis zum heutigen Tag ist nur das rechte Nebengebäude geblieben, es ist der Teil des ehemaligen Gutshofs, der auf die Anzeichen der alten Europäischen Kultur hindeutet – eines der ältesten (1743 – 1745) Gebäude nicht nur in Veisiejai, sondern auch in angrenzenden Bezirken.

Nach der Restaurierung des erhaltenen Teils des Gutshofs wurde hier das Zentrum der Besucher des Regionalparks Veisiejai und die Direktion des Parks gegründet. Zur Besichtigung wurden die Keller des Gutshofs angepasst, in denen authentische Gewölbe im Stil des späteren Barocks erhalten wurden. In Kellerräumen wurden die Säle der Kammerveranstaltungen und der Ausstellungen eingerichtet. In den Räumen der Ausstellung des Besucherzentrums wird der regionale Park vorgestellt: hügeliges Land Šlavantų, Landschaft Ančios, seereiche Gebiete von Kapčiamiestis und Veisiejai, Information über Geschichte, Natur, Kultur und Tourismus. Die Fragmente des Bauernhofes des Gutshofes sind von einem ältesten Park in Litauen umgeben, der im XVII. Jahrhundert zwischen dem Palast des Gutshofes und dem See eingerichtet und im Jahr 2007 zum Gegenstand des Naturerbes erklärt wurde. Bei der Gründung des Parks wurden die Grünanlagen gemäß einer deutlichen geometrischen Komposition bepflanzt. Später, als Veisiejai von Oginskiai verwaltet wurden, wurde der Park zu einem Landschaftspark umgeordnet. Zurzeit wachsen im Park von ca. 17,5 ha 2 000 Bäume von 50 diversen Sorten. Hier steht ein grünes Naturdenkmal – die Esche, die schon 200 Jahre alt ist. Das wichtigste Element der Parkt – ein Kreis aus sehr hohen, im Kreis gepflanzten 22 Winterlinden. Am Rande des Parks wurde ein Denkmal für den Schöpfer der internationalen Esperanto Sprache Liudvikas Zamenhof gebaut, der während seines Lebens in Veisiejai als Arzt die Esperanto Sprache geschaffen hat. Im Park gibt es einen Teich, der mit dem See Ančios in Verbindung steht. Eine kleine Brücke über den Kanal wird als die Brücke der Liebe bezeichnet. Im See neben dem Park gibt es eine Fontäne mit Lichtinstallationen.

Leipalingio dvaro sodyba

Leipalingio dvaras pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose paminėtas 1503 m., kai LDK kunigaikštis Aleksandras padovanojo Leipalingio dvarą valdininkui J.T.Pliuškovui.

Tačiau 1508 m. dvarui likus be šeimininko Žygimantas Senasis jį padovanojo J. Sapiegai. Sapiegų giminė Leipalingij valdė beveik 250 metų. Jie pastatė dvare medinius gyvenamuosius ir ūkinius pastatus, cerkvę – norėjo, kad visi giminės palikuonys po mirties būtų laidojami jos rūsiuose. Deja, cerkvę ir daugumą dvaro statinių sunaikino gaisras. Jų vietoje tik po kurio laiko buvo pastatyti reprezentaciniai rūmai, įrengtas parkas su medžioklės žvėrynu.

Yra žinoma, kad jį dvarą ne kartą buvo atvykėti medžioti LDK ir Lenkijos karalius Vladislovas IV. Vėliau dvaras turėjo daugybę savininkų. Jį valdė Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. Tai kas išliko iki mūsų dienų yra vyskupo I. J. Masalskio sekretoriaus, kanauninko A. Kruševskio užsakymu žymaus architekto M. Knakfuso suprojektuoti dvaro rūmai, kuriuos apie 1903 m. įsigijęs žymus Rusijos pirklys, inžinierius P. Balinskis papildė pristatydamas oranžeriją bei grūdų sandėlių.

Šiandien čia stovi dvaro pastatai ir klasicistinio stiliaus centriniai rūmai parko fone. Tai viena iš svarbiausių architektūrinių ir istorinių Dzūkijos vertybų.

2015 m. atnaujintame dvare įsikūrė miestelio bendruomenė, biblioteka bei Leipalingio pagrindinės mokyklos Algirdo Volungevičiaus vardo kraštotoiros muziejus.

Tai bene seniausias mokyklos muziejus Lietuvoje, įkurtas 1957 m. Jo ekspoziciją sudaro geologijos ir archeologijos eksponatai, saugomi spaudos draudimo metu Tilžėje leisti spaudiniai, carinės Rusijos, Pirmojo ir Antrojo pasaulinių karų vokiečių bei nepriklausomos Lietuvos piliečių pasai. Ekspozicijoje taip pat yra ir carinės Rusijos bei nepriklausomos Lietuvos numizmatikos eksponatų. Etnografijos skyriuje esantys buities daiktai pasakoja apie Leipalingio apylinkių gyventojų buitį.

Alėjos g. 30, Leipalingis, Druskininkų raj.

GPS 54.098196, 23.860228

+370 612 23212

leipalingis.dvaras@gmail.com

www.leipalingis.lt

I–V 08:00–17:00
VI 09:00–17:00

„Tai bene seniausias mokyklos muziejus Lietuvoje, įkurtas 1957 m. Jo ekspoziciją sudaro geologijos ir archeologijos eksponatai, saugomi spaudos draudimo metu Tilžėje leisti spaudiniai, carinės Rusijos, Pirmojo ir Antrojo pasaulinių karų vokiečių bei nepriklausomos Lietuvos piliečių pasai. Ekspozicijoje taip pat yra ir carinės Rusijos bei nepriklausomos Lietuvos numizmatikos eksponatų. Etnografijos skyriuje esantys buities daiktai pasakoja apie Leipalingio apylinkių gyventojų buitį.“

EN Leipalingis Manor

Leipalingis Manor was first mentioned in written sources in 1503, when the Grand Duke of the Grand Duchy of Lithuania Aleksandras gifted Leipalingis Manor to the official J. T. Pliuškovas.

In 1508, when the Manor was left without the owner, Sigismund I the Old gifted the Manor to J. Sapiega. The family of Sapiegai owned the Leipalingis Manor for almost 250 years. They built wooden residential and farm buildings, the Orthodox Church as they wanted all descendants of the family to be buried in the cellars of the church. Unfortunately, the Orthodox Church and most of the buildings of the Manor were destroyed by fire. Only after some time the representative mansion was built and the park with the menagerie for hunting was created.

It is known that this Manor was several times visited by Vladislav IV, the King of the Grand Duchy of Lithuania and Poland. Later the Manor had many other owners. It was owned by Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. What we can see today is the Manor House designed by the famous architect M. Knakfus under the request of the canon A. Kruševskis, who was the secretary of the bishop I. J. Masalskis. In 1903, P. Balinskis, the famous Russian trader and engineer, bought the Manors House and build the conservatory and cereals storehouse.

Today there are Manor buildings and classicist-style central mansion in the park. It is one of the most important architectural and historical assets of Dzūkija.

In 2015, the Manor was renovated and now it houses Leipalingis town community, library and Algirdas Volungevičius Local Lore Museum of Leipalingis Lower Secondary School.

It is probably the oldest school museum in Lithuania, founded in 1957. Its exposition includes exhibits of geology and archaeology, printed publications published in Tilžė during the press ban, passports of citizens of Czarist Russia, First and Second World Wars Germany and independent Lithuania. The exposition also contains exhibits of numismatics of Czarist Russia and independent Lithuania. The household items in the Ethnographic Department tells us more about the households

„It is probably the oldest school museum in Lithuania, founded in 1957. Its exposition includes exhibits of geology and archaeology, printed publications published in Tilžė during the press ban, passports of citizens of Czarist Russia, First and Second World Wars Germany and independent Lithuania. The exposition also contains exhibits of numismatics of Czarist Russia and independent Lithuania.“

RU Лейпалингский дворец поместья

Лейпалингское имение впервые в письменных источниках упомянуто в 1503 г., когда князь ВКЛ Александр подарил Лейпалингское имение чиновнику Й. Т. Плюшкову.

Но в 1508 г, когда имение осталась без хозяина, Жигимантас Сянасис (Сигизмунд Старый) подарил его Й. Сапеге. Род Сапег управлял Лейпалингисом почти 250 лет. В имении они построили деревянные жилые и хозяйственные здания, церковь, - хотели, чтобы потомков рода хоронили в её подвалах. К сожалению, церковь и многие другие здания уничтожил огонь. Спустя некоторое время, на их месте был построен репрезентативный дворец, разбит парк со зверинцем для охоты. Известно, что король ВКЛ и Польши Владислов IV не один раз приезжал в это имение на охоту.

Позже у имения было множество владельцев. Им управляли Масальский, Крушевский, Балинский. То, что сохранилось до наших дней, это дворец имения, спроектированный известным архитектором М. Кнакфусом по заказу каноника А. Крушевского, секретаря епископа И. Й. Масальского. Этот дворец примерно в 1903 г. купил известный русский купец, инженер П. Балинский, который пристроил оранжерею и зерновой склад.

Сегодня здесь на фоне парка стоят здания имения и классицистический центральный дворец. Это одна из важнейших архитектурных и исторических ценностей Дзукии.

В 2015 г. в обновлённом имении поселилось общество городка, библиотека и краеведческий музей имени Альгирдаса Волунгявишюса Лейпалингской основной школы.

Это один из старейших школьных музеев в Литве, основанный в 1957 году. Его экспозицию составляют геологические и археологические экспонаты, охраняемые печатные издания, выпущенные во времена запрета печати в Тильже, паспорта немецких солдат царской России, Первой и Второй мировых войн, также паспорта граждан независимой Литвы. В экспозиции также находятся экспонаты нумизматики царской России и независимой Литвы. Бытовые вещи, находящиеся в этнографическом отделе, рассказывают о быте населения в Лейпалингских окрестностях.

„Это один из старейших школьных музеев в Литве, основанный в 1957 году. Его экспозицию составляют геологические и археологические экспонаты, охраняемые печатные издания, выпущенные во времена запрета печати в Тильже, паспорта немецких солдат царской России, Первой и Второй мировых войн, также паспорта граждан независимой Литвы.“

DE Der Schloß des Landgutshof Leipalingis

Landgutshof wurde zum ersten Mal in den schriftlichen Quellen im Jahr 1503 erwähnt, als der Großfürst Litauens Aleksandras das Landgutshof dem Beamten J.T.Pliuškovas geschenkt hat. Jedoch als das Gutshof im Jahr 1508 ohne Gutsbesitzer geblieben ist, hat Žygimantas Senasis es an J. Sapiega geschenkt. Die Verwandtschaft Sapiegos hat Leipalingis fast 250 verwaltet. Sie haben im Gutshof hölzerne Wohnhäuser und landwirtschaftliche Gebäude, eine Kirche gebaut—sie wollten, dass alle Nachkommen der Verwandtschaft nach dem Tod in den Kellern bestattet wären. Leider wurden die Kirche und viele Bauwerke des Gutshofs durch den Brand zerstört. An dieser Stelle wurde nur nach einiger Zeit Repräsentationshof gebaut, ein Park mit Jagdgehege. Es ist bekannt, dass dieser Gutshof mehrmals der Großfürst Litauens und der König Polands Vladislovas IV zwecks der Jagd besucht haben.

Später hatte der Gutshof viele Besitzer. Er war unter der Herrschaft von Masalskiai, Kruševskiai, Balinskiai. Das, was bis zum heutigen Tag geblieben ist, ist gemäß dem Auftrag des Sekretärs des Be-schofs I.J. Masalskis, des Domherrn K. Kruševskis von dem berühmten Architekten M. Knakfuks entworfenes Gutshof, den um ca. 1903 Jahr ein bekannter Händler Russlands gekauft hat, der Ingenieur P. Balinskis hat noch einen Wintergarten und ein Getreidekeller dazu gebaut. Heutzutage stehen hier die Gebäude des Gutshofs und zentraler Palast im klassizistischen Stil im Hintergrund des Parks. Das ist einer der wichtigsten architektonischen und historischen Werte von Dzūkija.

Im Jahr 2015 wurde im erneuerten Gutshof die Stadtgemeinde, die Bibliothek und das Museum der Landeskunde von Algirdas Volungevičius der Hauptschule Leipalingis gegründet.

Das ist fast das älteste Museum der Schule in Litauen, gegründet im Jahr 1957. Seine Exposition bestehen aus geologischen und archäologischen Exponaten, hier werden Druckereierzeugnisse ausgestellt, die während des Verbots der Presse in Tilžė gedruckt wurden, die Pässe der Bürger der zaristischen Russland, der Deutschen des Ersten und des Zweiten Weltkriegs und der Bürger des unabhängigen Litauens. In der Ausstellung gibt es auch Exponate der zaristischen Russland und der Numismatik des unabhängigen Litauens. Haushaltsartikel in der Abteilung für Ethnografie erzählen über den Haushalt der Bewohner des Kreises Leipalingis.

„Das ist fast das älteste Museum der Schule in Litauen, gegründet im Jahr 1957. Seine Exposition bestehen aus geologischen und archäologischen Exponaten, hier werden Druckereierzeugnisse ausgestellt, die während des Verbots der Presse in Tilžė gedruckt wurden, die Pässe der Bürger der zaristischen Russland, der Deutschen des Ersten und des Zweiten Weltkriegs und der Bürger des unabhängigen Litauens.“

Leidinj parengė:

Lietuvos žmonių su negalia sąjunga

Gelių g. 7, LT – 01137 Vilnius

Telefonas: +370 5 269-13-08

Faksas: +370 5 231-28-82

www.beslenksciui.lt

www.negalia.lt

El. p. lzns@negalia.lt

2014-2020 Operational
Programme for the
European Union Funds
Investments in Lithuania